

Εμπιστοσύνη, αλλά χωρίς ανταμοιβή

«Αξιότιμη κα Υπουργέ,

Με αφορμή τον Εθνικό Διάλογο για την αναβάθμιση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη χώρα μας, θα ήθελα να καταθέσω τις σκέψεις μου, αλλά και ένα παράπονο για όλους εμάς τους εκπαιδευτικούς των ελληνικών πανεπιστημίων, και ειδικότερα για το Ειδικό Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό (ΕΕΔΙΠ Κλάδου ΙΙ).

Υπηρετώ στο Πολυτεχνείο Κρήτης και αισθάνομαι ότι εκτελώ το διδακτικό, εργαστηριακό έργο που μου ανατίθεται κάθε χρόνο με υπευθυνότητα, συνέπεια και με το απαιτούμενο επιστημονικό ενδιαφέρον. Κάθε χρόνο κρίνομαι για τη συνεισφορά στην εκπαιδευτική διαδικασία του Τμήματός μου τόσο από τους καθηγητές που με εμπιστεύονται στα μαθήματά τους (άμεση αξιολόγηση) όσο και από τους ίδιους τους φοιτητές έμμεσα.

Τόσο εγώ όσο και συνάδελφοί μου έχουμε κατακτήσει τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη των φοιτητών. Αν αυτή η αγάπη και το ενδιαφέρον για την υποστήριξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας εξέλιπε εκ μέρους μας, αλλά και η αμοιβαιότητα συναισθημάτων, καθώς και η αναγνώριση που εισπράττομε από το περιβάλλον μας, τότε διερωτώμαι ποια είναι η ηθική ανταμοιβή της Πολιτείας.

Κα Υπουργέ, με πικραίνει το γεγονός ότι με τα ίδια προσόντα, εάν ήμουν εκπαιδευτικός στη Β'βάθμια ή εάν η ειδικότητά μου ήταν σχετική με την Α'βάθμια εκπαίδευση, οι αποδοχές μου θα ήταν υψηλότερες, πόσω μάλλον εάν αναφερθώ σε υπηρεσίες του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Και διερωτώμαι για το οξύμωρο που συμβαίνει. Από τη μία η Πολιτεία και το ελληνικό πανεπιστήμιο μας εμπιστεύονται μέρος της εξειδικευμένης εκπαίδευσης των μελλοντικών επιστημόνων, ενώ από την άλλη η οικονομική μας ανταμοιβή για αυτό, υστερεί των αντίστοιχων αμοιβών των συναδέλφων εκπαιδευτικών των άλλων βαθμίδων.

Αν η διεκδίκηση μέσω απεργιών κ.λπ. θεωρείται αναγκαία για το αυτονόητο, εγώ και οι συνάδελφοί μου προς το παρόν έχουμε επιλέξει διαφορετική στάση. Παρ' όλα αυτά, πιστεύω ότι ως πτυχιούχος και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου, με ερευνητικά ενδιαφέροντα και εξειδίκευση, αλλά και με προσφορά 22 ετών στο Πολυτεχνείο Κρήτης, θα έπρεπε να αμείβομαι με έναν αξιοπρεπή μισθό, ανάλογο του έργου που θεωρώ ότι προσφέρω. Δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει και η ευθύνη για αυτό βαραίνει την Πολιτεία».

Ευαγγελία Κρασαδάκη, ΕΕΔΙΠ ΙΙ
Πολυτεχνείο Κρήτης